

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej **F.** **P.**, s.r.o., so sídlom v B., v mene ktorej koná doc. JUDr. B. F., PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **Z. K.**, bývajúcemu v B., o vymoženie **3022,01 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš, pod sp.zn. 2 Er 465/2010, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp.zn. 15 CoE 186/2012, takto

### r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením zo 6. júna 2012, č.k. 2 Er 465/2010-17 exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. R. K. pod. sp.zn. EX 11039/10 vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. trovy exekúcie vo výške 39,83 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. decembra 2012 sp.zn. 15 Co E 186/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil a návrh na prerušenie konania zamietol. K prvej otázke, ktorú mal podľa názoru odvolateľky posúdiť Súdny dvor Európskej únie, uviedol, že je akademická, nemá základ v prejednávacom spore a nie je schopná ovplyvniť jeho výsledok. K druhej otázke uviedol, že pre rozhodnutie prejednávaneho sporu nie je zásadnou a spor po právnej stránke nedeterminuje. K tretej otázke uviedol, že si ju bol schopný posúdiť sám, na základe už existujúcej konštantnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bez potreby predložiť túto otázku Súdnemu dvoru Európskej únie. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na jeho prerušenie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a návrh oprávnenej zamietol. Čo

do potvrdzujúceho výroku svojho rozhodnutia sa v podstatnej časti stotožnil s dôvodmi uvedenými okresným súdom a jeho rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie a žiadala rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že jej postupom krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. [zrejme písm. f/ (pozn. odvolacieho súdu)], keď súd nerešpektoval jej právo na rozhodnutie veci na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj právo Európskej únie. Oprávnená ďalej namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktoré podľa nej spočíva v tom, že súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a tiež Exekučného poriadku, a napokon súdu vytykala, že rozhodnutie v napadnutej časti je nepreskúmateľné, arbitrárne a svojvoľné a v konečnom dôsledku porušuje právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal účastník konania - subjekt oprávnený podať odvolanie, predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o podanom odvolaní konať (§ 103 O.s.p.) a zistil, že tieto podmienky nie sú splnené, preto napadnuté uznesenie nemožno vecne preskúmať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offa, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi takéto procesné

podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci odvolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní zamietol jej návrh na prerušenie konania.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je upravená tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach len vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, pričom tieto prípady sú zákonom taxatívne vymedzené (citovaný § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejedanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejedanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp.zn. 15 CoE 186/2012, ktoré trpí takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pretože konanie bolo zastavené a nebol dôvod na použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 4. apríla 2013**

**JUDr. Vladimír Magura, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová